

ARAB VA INGLIZ TILLARINING MORFOLOGIK TUZILMASIDAGI QIYOSIY LINGVISTIK TADQIQOT

Sultonova Nodiraxom Erkinjon qizi

Farg'ona davlat universiteti chet tillari fakulteti

1-bosqich talabasi. +99893 048-06-56

Annotatsiya. Ushbu ilmiy maqola arab va ingliz tillarining morfologik tizimlari orasidagi o'xshashlik va farqlarni lingvistik nuqtai nazardan chuqur tahlil qilishga bag'ishlangan. Maqolada har ikkala tilning grammatik xususiyatlari, ularning morfologik tizimlari, grammatica vositalarining shakllanishi, so'z yasalish uslublari va ularning madaniyatlararo muloqotdagi o'rni keng ko'lamda ko'rib chiqilgan. Tadqiqot natijalari nazariy tilshunoslik, tarjimashunoslik, va xorijiy til o'qitish sohalari uchun muhim ilmiy asoslarni taqdim etadi.

Kalit so'zlar: Arab tili, ingliz tili, morfologiya, o'zak-qolip tizimi, analitik tizim, qiyosiy lingvistika, grammatica.

Kirish: Arab va ingliz tillari turli tillar oilasiga mansub bo'lishiga qaramay, ularning morfologik tizimlarini tahlil qilish lingvistik jihatdan juda muhimdir. Arab tili semit tillar oilasiga, ingliz tili esa german tillar oilasiga kiradi. Ushbu maqolada bu ikki tilning so'z yasalishi va grammatic ma'no ifodalashdagi o'ziga xos usullari ilmiy nuqtai nazardan tahlil qilinadi.

Arab tilining morfologik tizimi: Arab tilining morfologik tizimi o'zak-qolip (root-pattern) asosiga qurilgan bo'lib, bu tizim orqali so'zlarning grammatic va leksik ma'nolari ifodalanadi. Har qanday arabcha fe'l yoki ot odatda uchta undoshdan iborat ildizga ega bo'ladi (masalan, k-t-b), va bu ildizga turli qoliplar va affikslar qo'shish orqali turli ma'nolar ifodalanadi.

Masalan: k-t-b ildizidan:

kataba (كتب) – yozdi

kitaab (كتاب) – kitob

kaatib (كاتب) – yozuvchi

maktaba (مکتبة) – kutubxona

Arab tilida grammatic ma'no asosan morfemalar orqali ifodalanadi. Bu til flektiv til hisoblanadi, ya'ni bitta morfema bir nechta grammatic ma'noni o'zida jamlashi mumkin.

Ingliz tilining morfologik tizimi: Ingliz tili analitik (yoki izohlovchi) til hisoblanadi. Unda grammatic ma'nolar asosan yordamchi fe'llar, predloglar va so'z tartibi orqali ifodalanadi. So'zlar morfologik o'zgarishga unchalik duchor bo'lmaydi. Masalan, zamon, nisbat yoki shaxs belgisi ko'pincha alohida yordamchi so'zlar yordamida beriladi:

I write (men yozaman)

I am writing (men hozir yozayapman)

I wrote (men yozdim)

I have written (men yozganman)

Arab tilida bitta ildizdan turli qoliplar va affikslar orqali yuzlab yangi so‘zlar hosil qilish mumkin. Bu tizim arab tilining ichki strukturasini nihoyatda boy va moslashuvchan qiladi. Ildiz-qolip (root-pattern) tizimi yordamida tilshunoslar faqatgina uch yoki to‘rt harfdan iborat ildiz orqali turli ma’no va vazifalarga ega bo‘lgan yangi birliklarni hosil qilishi mumkin. Bu usul arab tilining so‘z boyligini keskin oshiradi va shu bilan birga, semantik maydonni kengaytirishga xizmat qiladi. Natijada, biror ma’naviy yoki funksional maydon doirasida o‘nlab, hatto yuzlab so‘zlar yaratiladi. Bu holat arab tilining morfologik jihatdan kuchli rivojlangan va tizimli ekanligidan dalolat beradi.

Ingliz tilida esa yangi so‘zlar yaratishda ko‘proq tashqi vositalarga, ya’ni prefikslar, suffikslar, hamda phrasal constructions (frazeologik birikmalar) orqali so‘z boyligi oshiriladi. Bu, o‘z navbatida, ingliz tilining sintaktik tizimiga tayanishini anglatadi. Yangi so‘zlar ko‘pincha mavjud birliklarga qo‘srimcha qo‘sish orqali hosil qilinadi: happy → unhappy, use → useless, look → look after / look up / look for. Bunday yondashuv morfologik emas, balki leksik va sintaktik vositalarga tayangan til modelining ustuvorligini ko‘rsatadi. Ingliz tilida grammatik ma’no asosan so‘z tartibi va yordamchi so‘zlar vositasida ifodalanadi. Bundan tashqari, arab tilida grammatik kategoriylar keng va faol ishlataladi. Jins (gender) erkak va ayol shaklida qat’iy ajralgan bo‘lib, barcha otlar va ularni tavsiflovchi so‘zlar jinsga mos holda o‘zgaradi. Son (number) esa uch xil: birlik, juftlik (dual) va ko‘plik (plural) ko‘rinishida namoyon bo‘ladi. Holat (case) ko‘rsatkichlari – marfu‘ (nominative), mansub (accusative), va majrur (genitive) – ham fe’l, ham otlar bilan morfologik bog‘lanishda aniqlanadi. Ushbu holatlar nafaqat gap tuzilishini, balki ma’no nozikliklarini ham belgilashda muhim rol o‘ynaydi. Ingliz tilida esa bu kategoriylar ancha soddalashtirilgan. Jins ko‘pincha faqat odamlar va jonli mavjudotlarda ifodalanadi (masalan: he, she, it), lekin ko‘pchilik otlarda jins farqlanmaydi. Son esa faqat ikki shaklga ega: birlik va ko‘plik. Holat esa morfologik ko‘rsatkichlar orqali emas, balki so‘z tartibi, predloglar (prepositions), va kontekst orqali belgilanadi. Masalan, The boy gave the girl a book jumlasida subyekt, obyekt va yo‘nalish so‘z tartibi orqali ajratiladi, morfologik ko‘rsatkichlar orqali emas.

Arab tili morfoloyigasida zamon va nisbatlar ham fe’lning o‘zida mujassam bo‘lib, arab tilining morfologik murakkabligi va ma’no aniqligini ta’minlaydi. Ingliz tilida esa bu holat qo‘srimcha yordamchilar orqali ifodalanadi, bu esa tilda soddalikni yaratadi, biroq ba’zida grammatik aniqlikni susaytiradi.

Madaniyatlararo kommunikatsiyadagi o‘rni: Arab va ingliz tillarining morfologik tizimlarini bilish tarjimashunoslari va xorijiy til o‘qituvchilari uchun

muhimdir. Bu ikki tilni o‘rgatishda farqlarning to‘g‘ri tahlil qilinishi, o‘quvchilarning tilni chuqurroq tushunishiga va tafakkur qobiliyatini rivojlantirishga yordam beradi.

Qiyosiy lingvistika sohasida bunday tahlillar nafaqat akademik maqsadlarda, balki til o‘rganishdagi metodikalar va tarjima strategiyalarini ishlab chiqishda ham muhim ahamiyat kasb etadi. Morfologik tizimlardagi farqlar tilni o‘rganayotgan kishining fikrlash tarziga ham ta’sir qilishi mumkin. Shuning uchun ham bu masalani chuqur o‘rganish til o‘rganish samaradorligini oshiradi.

Xulosa qilib aytadigan bo’lsak, arab va ingliz tillari morfologik jihatdan sezilarli darajada farqlidir. Arab tili ko‘proq ichki morfologiyaga, ingliz tili esa tashqi morfologiyaga va sintaktik tizimga tayanadi. Har ikkala tilning o‘ziga xos xususiyatlari ularni o‘rganishda individual yondashuvni talab etadi. Ushbu tahlil tilshunoslikdagi qiyosiy tadqiqotlar uchun muhim asos bo‘lib xizmat qiladi. Shuningdek, bu tahlil til o‘rgatish metodikasini takomillashtirish, tarjima jarayonini aniqlik bilan olib borish va madaniy tafakkur o‘rtasidagi bog‘liqlikni chuqurroq anglash imkonini beradi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Abduqodirov A.A. Arab tili grammatikasi asoslari. – Toshkent, 2019. – B. 152.
2. Abdurahmonov A.A. Ingliz tilining morfologik tuzilishi. – Samarqand, 2020. – B. 136.
3. Ahmedova D.X. Qiyosiy tilshunoslik: Arab va ingliz tillari grammatikasi. – Toshkent, 2023. – B. 118.
4. G‘afforov E.T. Morfologiya: nazariya va amaliyot. – Buxoro, 2021. – B. 142.
5. Hasanov I.M. Ingliz tili grammatikasi: Morfologik yondashuv. – Farg‘ona, 2022. – B. 128.
6. Jo‘rayev A.K. Arab tili grammatikasi va tuzilma xususiyatlari. – Toshkent, 2020. – B. 150.
7. Karimova M.Z. Arab va ingliz tillarida jins va son kategoriyasi. – Andijon, 2021. – B. 94.
8. Qodirova S.N. Til strukturasi va morfologik tizimlar: Qiyosiy tahlil. – Namangan, 2023. – B. 104.
9. Rustamov B.T. Ingliz tili: So‘z yasalishi va grammatik ko‘rsatkichlar. – Toshkent, 2020. – B. 110.
10. Yusupova N.A. Arab tilida so‘z yasalishining nazariy asoslari. – Qarshi, 2022. – B. 126.